

א אדם שֵׁת אָנוּשׁ: ב קִינָן מֵהַלְלָאֵל יָרֵד: ג חֲנוּךְ מִתּוֹשֵׁלַח לְמֶךְ:

רש"י

וישמעאל וצני קטורה ומשליכן מעט מעט ומניחן וצני שעיר החורי מוכיר על כי צני עשו ירשום וגם ליחס תמנע שנעשית פילגש לצני אצרהם להודיע שבחו של אצרהם שהיתה צנות נשיאים ואלופים ורצתה להיות פילגש לזרע אצרהם דכתיב ואחות לוטן תמנע (צראשית ל"ז) וכתיב ותמנע היתה פילגש (שם) אלא לפי שאמרה אם איני כדאי להנשא לו לאשה אהיה לו פילגש ועוד לכן יחס צני שעיר שהם היו אלופים ומלכים והר שעיר של שעיר היה וצאהבת יצחק נתנה הקצ"ה לעשו דכתיב וצני עשו יירשום וישבו תחתם (דברי"ה ז') ולהודיע קיום דברי הקצ"ה שאמר ליצחק להרבות זרעו ולהשליטו בכל וצביל כבודו של יצחק כתב כמו כן אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום וגומר (לקמן א'): אדם שֵׁת אָנוּשׁ. פתרונו כמו צני אדם שֵׁת אָנוּשׁ ולפי שאינו עיקר היחס מקצ"ה ומה שלא הזכיר קין והבל לפי שלא העמידו תולדות אצל משת יצאו תולדות נח ואצרהם ומאצרהם עד דוד:

(א) אדם שֵׁת אָנוּשׁ. עורא כתב ספר היחס הזה על ידי חגי זכריה ומלאכי צחוק י"ח שנה שמאותו זמן שבא לירושלים זרובבל ויהושע הכהן צימי כורש הראשון עד שבא כורש בן אסתר והכל משום יחס דוד המלך, והלויים לשוערים ולשומרים ולמשוררים היאך העמידן דוד על מעמדם והכהנים למשמרותם, לפיכך יחס מאדם ועד אצרהם ולפי שהוצרך ליחס את אצרהם הזכיר גם שאר העכו"ם צני וצני צני ומשום צניו צריך ליחס שאר עכו"ם צני כנען להודיע היאך ירש אצרהם את ארצם ומאחר שהוצרך להזכיר וליחס תולדות כנען הזכיר על גבם (תולדות) שאר עכו"ם ומוזכרים מעט מעט ומשליכם עד שהגיע לעיקר דמפרש צראשית רצה משל לאדם שהיה עובר ממקום למקום ונפלה לו מרגליות ועמד האדם וכבר צברה העפר עד שמצא מרגליות כך אמר הקצ"ה מה לי ליחס שם וארפכשד וכו' ותרם אלא למצוא לאצרהם ומנחת את לצבו נאמן (לפניך) ומפני כבודו של יצחק יחס צני עשו

ביאור על פי המלבי"ם

פרק א

(א) אָדָם, שֵׁת, אָנוּשׁ, ושלתת אלו היו אנשי סגולה בעצמם, ולכן נמנו בפסוק בפני עצמם.

(ב) קִינָן, מֵהַלְלָאֵל, יָרֵד, והם לא היו אנשי סגולה בעצמם, והם מוזכרים כאן כיון שהם היו הכנה לבניהם, המנויים בפסוק הבא, שהם היו אנשי סגולה.

(ג) חֲנוּךְ, מִתּוֹשֵׁלַח, לְמֶךְ, שהיו צדיקים בעצמם, ואנשי סגולה.

ספר דברי הימים נכתב על ידי עזרא הסופר, ותכלית הספר היא לייחס את דוד המלך, ואת משמרות הכהונה והלויים שהעמיד דוד המלך לשרת בבית המקדש. ספר דברי הימים פותח באדם הראשון והדורות הבאים, ומזכיר רק את אותם בני אדם שהיו בעצמם אנשי סגולה וצדיקים, או את אותם שמבניהם היו אנשי סגולה ומזכירים מחמת הדורות הבאים שיצאו מהם, עד שמגיע לעיקר שהם האבות, אברהם יצחק ויעקב, וממשיך מהם עד מלכות בית דוד.

דברי הימים א א

ב

ד נח שם חם ויפת: ה בְּנֵי יִפְתָּה גָּמַר וּמְגוּג וּמְדִי וַיֹּון וְתַבְל וּמִשְׁךְ וְתִירָם: ו וּבְנֵי גָמַר אֲשַׁכְנֹז וְדִיפָת וְתוֹגְרָמָה: ז וּבְנֵי יֹון אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה פְתִים וְרוֹדָנִים: ח בְּנֵי חָם פּוֹשׁ וּמִצְרַיִם פּוֹט וּכְנַעַן: ט וּבְנֵי כּוֹשׁ סְבָא וְחַוִּילָה וְסַבְתָּא וְרַעְמָא וְסַבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָא שְׂבָא וְדָדָן:

רע"י

מתגברים על ישראל ולסוף נתמלאו דופי וריעוע: (ז) ובני יון אֱלִישָׁה. ומה שלא הזכיר מגוג ומדי לפי שלא הזכיר אלא היחס אל בני מגוג ובני מדי לא הזכיר לפי שלא ילאו מהם ראשי עובדי כוכבים אלא כל עובדי כוכבים נקראו על שם כמים ודודניים: ורודניים. ולהלן (שס) הוא אומר ודודניים כשישראל חוטאים הם צאים ורודים זהם וכשיד ישראל תקיפה הם אומרים בני דודינו אתם נתחילה היו נראין כאוהבים נשעת הנאתן לנסוף רודים זהם:

(ד) נח שם חם. והיה לו לחשוב בני שם מיד למנא מרגלית אברהם וכו' עד דוד ומשליך הטפל ומקצר היחס שלו ותופש העיקר וכן דרך כל היחס הזה לדברי הימים וכן נסמון בני אברהם יחזק וישמעאל אלה תולדותם ככור ישמעאל נציות וכו' ויולד אברהם את יחזק בני יחזק עשו וישראל בני עשו אליפז שמזכיר תחלה ליחס הטפל ואח"כ העיקר: (ו) אֲשַׁכְנֹז וְדִיפָת. (גדלי"ת) וצחומש כמיצ (בראשית יז) וריפת שמתחלה היו רפין ולא היו

ביאור על פי המלבי"ם

יצאו ישראל, מבאר בקצרה את צאצאיהם של חם ויפת, ופותח ביפת שהיה גדול מחם, בשנים ובחשיבות: בְּנֵי יִפְתָּה, גָּמַר, וּמְגוּג, וּמְדִי, וַיֹּון, וְתַבְל, וּמִשְׁךְ, וְתִירָם.

(1) וּבְנֵי גָמַר, אֲשַׁכְנֹז וְדִיפָת [בספר בראשית הם מכונים 'ריפת', וכן יש שינויים נוספים בשמות האומות, כיון שעזרא הסופר כינה אותם באותן שמות שהיו נקראים באותם ימים], וְתוֹגְרָמָה, ואף שהיו לגומר עוד בנים, לא מנה אלא את ראשי האומות החשובות, שאליהם התייחסו גם שאר האומות.

(2) וּבְנֵי יֹון, אֱלִישָׁה, וְתַרְשִׁישָׁה, פְתִים וְרוֹדָנִים.

(ח) בְּנֵי חָם, כּוֹשׁ, וּמִצְרַיִם, פּוֹט וּכְנַעַן.

(ט) וּבְנֵי כּוֹשׁ, סְבָא, וְחַוִּילָה, וְסַבְתָּא, וְרַעְמָא, וְסַבְתָּכָא. וּבְנֵי רַעְמָא, שְׂבָא וְדָדָן.

(ד) נח, שהוא היה אבי כל בני העולם, לאחר המבול, ובניו היו שם חם ויפת, שמהם יצאו שבעים האומות, ובשלת הבנים של נח היו מונחים הכוחות של כל סוגי העמים, כי יש ביניהם אנשים רוחניים לגמרי, שהם עיקר תכלית בריאת העולם, וזה כמו ה'פרי' שבאלן, שהוא העיקר. ויש אנשים בהמיים לגמרי, שהם כמו הקליפות שבאלן. ויש אנשים ממוצעים, העוסקים בישוב העולם, ומשלימים את שכלם ומידותיהם, והם כמו העלים שבפירות, השומרים על הפרי. וכך היו בני נח, שם היה בעצמו אדם רוחני, וממנו יצאו ישראל, שהם העם הנבחר והקדוש. ויפת היה הממוצע, העוסק בישוב העולם ומשלים מידותיו ושכלו, וממנו יצאו אומות כיוצא בו. וחס היה בעצמו אדם שפל, וממנו יצאו אומות העבדים.

(ה) קודם שיאריך הכתוב בתולדותיו של שם, שהוא החשוב ביותר, שממנו

דברי הימים א א

ג

י וְכוֹשׁ יֵלֵד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הֵחֵל לְהִיזוֹת גְּבוּר בְּאֶרֶץ: יא וּמִצְרַיִם יֵלֵד
אֶת־כְּתִיב לודיים לודים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לֶהָבִים וְאֶת־נַפְתָּחִים: יב וְאֶת־
פְּתָרְסִים וְאֶת־כְּסֻלָּחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתָּרִים:
יג וְכִנְעַן יֵלֵד אֶת־צִידוֹן בְּכָרוֹ וְאֶת־חֶת: יד וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֲמֹרִי
וְאֶת־הַגְּרָגָשִׁי: טו וְאֶת־הַחֹוִי וְאֶת־הָעֶרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי: טז וְאֶת־הָאֲרוּדִי
וְאֶת־הַצְּמֵרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי: יז בְּנֵי שָׁם עֵילָם וְאֲשׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד
וְאַרְם וְעוּץ וְחוּל וְגֵתֵר וּמִשָּׁה: יח וְאַרְפַּכְשָׁד יֵלֵד אֶת־שֶׁלַח וְשֶׁלַח יֵלֵד
אֶת־עֶבֶר: יט וְלְעֶבֶר יֵלֵד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימֵיו נִפְלְגָה

רשי"י

כפתורי ים לפיכך כמו כוזב ששני יודיין לדרוש וכן
כולס: (יג) וכנען יעד וגוי. י"א הם וכנען עמהם
הרי י"ב והיינו דכתיב יצב גזולות עמים למספר
בני ישראל (דברים ל"ב) כלומר גזולות עמים
העמיד כנגד שצטוי ישראל שגם הם י"ב כנגד שצטוי
ישראל הציב גזולות עמים דוגמת אשר הצבת לצדנה
(ראשית כ"א): (יט) כי בימיו נפצגה הארץ.
נחלקו ונתמעטו ימיהם של צריות שמתחלה היו בני

(י) הוא החל להיות גבור בארץ. הוא החל
לעשות מלחמות וגזרות צורך: (יא) ומצרים
יעד את צוידים. צז"ר א"ר אצא צר כהנא כל
מוניגנא של מצרים אינה אלא ציס א"ר יהושע צן
קרחה צד"ה לודים לודיים כתיב ששני יודין לומר
לך לודיים לודי ים ענמים ענמי ים להציס להצי ים
נפתוחים נפתוחי ים: (יב) פתרוסים. פתרוסי ים
כסלוחים כסלוחי ים פלשתים פלשתי ים כפתורים

ביאור על פי המלבי"ם

(טו) וְאֶת הַחֹוִי, וְאֶת הָעֶרְקִי, וְאֶת הַסִּינִי.
(טז) וְאֶת הָאֲרוּדִי, וְאֶת הַצְּמֵרִי, וְאֶת
הַחֲמָתִי.
(יז) בְּנֵי שָׁם, עֵילָם, וְאֲשׁוּר, וְאַרְפַּכְשָׁד,
וְלוֹד, וְאַרְם. וְעוּץ וְחוּל וְגֵתֵר וּמִשָּׁה,
ארבעת אלה היו בניו של ארם.
(יח) וְאַרְפַּכְשָׁד יֵלֵד אֶת שֶׁלַח, וְשֶׁלַח יֵלֵד
אֶת עֶבֶר.

(י) וְכוֹשׁ יֵלֵד אֶת נִמְרוֹד, הוּא [-נמרוד]
החל להיות גבור בארץ, שהיה עושה
גבורות ומלחמות, ומושל ממשלה גדולה,
דבר שלא היה לפניו.

(יא) וּמִצְרַיִם יֵלֵד אֶת לודים, וְאֶת עֲנָמִים,
וְאֶת לֶהָבִים, וְאֶת נַפְתָּחִים.

(יב) וְאֶת פְּתָרְסִים, וְאֶת כְּסֻלָּחִים, אֲשֶׁר
יֵצְאוּ מִשָּׁם [-מכסלוחים] פְּלִשְׁתִּים, וְאֶת
כַּפְתָּרִים.

(יג) וְכִנְעַן יֵלֵד אֶת צִידוֹן בְּכָרוֹ, וְאֶת
חֶת.

(יד) וְאֶת הַיְבוּסִי, וְאֶת הָאֲמֹרִי, וְאֶת
הַגְּרָגָשִׁי.

(יט) וְלְעֶבֶר יֵלֵד שְׁנֵי בָנִים, שֵׁם הָאֶחָד
פֶּלֶג, כִּי בִימֵיו נִפְלְגָה הָאֶרֶץ לַשְּׁבָעִים
לשונות [והוא מכונה 'פלג' כי בתחילה
דיברו כולם בלשון עבר, שהרי אברהם
שיצא ממנו דיבר בלשון עבר, וכל שאר

הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יִקְטָן: כ וַיִּקְטָן יֶלֶד אֶת־אֶלְמוּדָד וְאֶת־שִׁלָּף וְאֶת־
 חֲצֵרְמוֹת וְאֶת־יֶרַח: כא וְאֶת־הַדּוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־דְּקָלָה: כב וְאֶת־
 עֵיבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שָׁבָא: כג וְאֶת־אוֹפִיר וְאֶת־חֹוִילָה וְאֶת־יּוֹבָב
 כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן: כד וְשֵׁם | אֶרְפַּכְשָׁד שִׁלָּח: כה עֶבֶר פִּלֵּג רְעוּ: כו שְׂרוּג
 נְחוּר תָּרַח: כז אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהֶם: כח בְּנֵי אֲבָרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל:
 כט אֵלֶּה תִּלְדוּתָם בְּכוֹר יִשְׁמַעְאֵל נְבִיֹּת וְקָדָר וְאֲדָבְאֵל וּמִבְּשָׁם:
 ל מִשְׁמַע וְדוּמָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִימָא: לא יִטוֹר נְפִישׁ וְקִדְמָה אֵלֶּה הֵם

רש"י

אדם חיים ט' מאות שנה ויותר ונחשו צימי ארפכשד ואילך לדי' מאות שנה ויותר ומן פלג ואילך נחשו למאתים מאותן ד' מאות: (כג) כל אלה בני יקטן. שהיו מקטין עסקיו, נציא גדול היה עבר אצל שמות אחרים לא נחשו לידרש כי לא ע"פ נציא נתן

להם שמות: (כד) שם ארפכשד ש"ח. למעלה מנה בניו של שם ועמה התחיל שוב פעם אחרת מפני כבודו של אברהם משל לאדם שנפלה לו מרגלית כו' כלעיל: (כז) אברם הוא אברהם. עכשיו יחס משם עד אברהם ומי הוא זה אברהם

ביאור על פי המלבי"ם

האנשים הופלגו ממנו ללשונות שונים],
 וְשֵׁם אָחִיו יִקְטָן.
 (כ) וַיִּקְטָן יֶלֶד אֶת אֶלְמוּדָד, וְאֶת שִׁלָּף, וְאֶת חֲצֵרְמוֹת, וְאֶת יֶרַח.
 (כא) וְאֶת הַדּוֹרָם, וְאֶת אוּזָל, וְאֶת דְּקָלָה.
 (כב) וְאֶת עֵיבָל, וְאֶת אֲבִימָאֵל, וְאֶת שָׁבָא.
 (כג) וְאֶת אוֹפִיר, וְאֶת חֹוִילָה, וְאֶת יּוֹבָב, כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן [כלומר, מה שנאמר בתחילה 'ויקטן ילד' אין הכוונה שהיו אלו בני בניו או שאר יוצאי חלציו, אלא כל אלו היו בניו ממש].
 (כד) ממשיך עתה הכתוב ומונה את אנשי הסגולה שהיו מנח ועד אברהם, מהם שהיו אנשי סגולה בעצמם, ומהם שהיו מוכנים לכך שייצאו מהם אנשי סגולה.
 שם, אֶרְפַּכְשָׁד, שִׁלָּח.
 (כה) עֶבֶר, פִּלֵּג, רְעוּ.
 (כו) שְׂרוּג, נְחוּר, תָּרַח.
 (כז) אֲבָרָם, הוּא אֲבָרָהֶם, שהוסיף לו ה' את האות ה"א בשמו, להורות שיהיה אב המון גויים.
 (כח) בְּנֵי אֲבָרָהֶם, יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל, ואף על פי שישמעאל נולד תחילה, הקדים הכתוב את יצחק לפי שהוא בן שרה הגבירה, ואילו ישמעאל היה בן הגר, שפחתה. ועוד, שישמעאל חזר בתשובה, ובעצמו הקדים את יצחק לפניו.
 (כט) אֵלֶּה תִּלְדוּתָם, בְּכוֹר יִשְׁמַעְאֵל נְבִיֹּת, וְקָדָר, וְאֲדָבְאֵל, וּמִבְּשָׁם.
 (ל) מִשְׁמַע, וְדוּמָה, מִשָּׂא, חֲדָד, וְתִימָא.
 (לא) יִטוֹר, נְפִישׁ, וְקִדְמָה, אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל.

דברי הימים א א

ה

בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל: לב ובְּנֵי קַטּוּרָה פִּילֶגֶשׁ אֲבֵרָהֶם יִלְדָה אֶת־זִמְרֹן וַיִּקְשֹׁן
 וּמְדֹן וּמְדִין וַיִּשְׁבַּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשָׁן שְׁבָא וְדָדָן: לג ובְּנֵי מְדִין עֵיפָה
 וְעֶפְרַיִם וְחֲנוּךְ וְאַבְיָדָע וְאַלְדָּעָה כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קַטּוּרָה: לד וַיּוֹלֵד אֲבֵרָהֶם
 אֶת־יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֵשׂו וְיִשְׂרָאֵל: לה בְּנֵי עֵשׂו אֱלִיפֹז רְעוּאֵל וַיַּעֲוֹשׁ
 וַיַּעֲלָם וּקְרַח: לו בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן וְאוֹמֶר צָפִי וְגַעְתָּם קִנּוֹ וְתַמְנָע
 וְעַמְלָק: לז בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שְׁמָה וּמִזָּה: לח ובְּנֵי שְׁעִיר לֹטָן
 וְשׁוּבָל וְצַבְעֹן וְעֵנָה וְדִישׁוֹן וְאַצָּר וְדִישׁוֹן: לט ובְּנֵי לֹטָן חָרִי וְהוּמָם
 וְאַחֻזַּת לֹטָן תַּמְנָע: מ בְּנֵי שׁוּבָל עֲלִין וּמִנַּחַת וְעֵיבָל שְׁפִי וְאוּנָם
 וּבְנֵי צַבְעֹן אִיָּה וְעֵנָה: מא בְּנֵי עֵנָה דִישׁוֹן וּבְנֵי דִישׁוֹן חֲמָרֹן וְאַשְׁבֹּן
 וַיִּתְּרוֹ וַיִּכְרְוּ: מב בְּנֵי־אַצָּר בְּלָהוּן וְזַעֲזֹן יַעֲקֹן בְּנֵי דִישׁוֹן עוֹיָז וְאַרְזֹן:

רש"י

שנקרא אברהם: (לב) קטורה פילגש אברהם. כל גנאי שיכול לספר זה, הוא מספר משום כבודו של יצחק שכולם היו בני פלגש אבל הוא היה עיקר ואדון הבית: (לג) ובני מדין עיפה ועפר וגו'. ה' ראשי עכו"מ על כן העמידו חמשה מלכים לכל אומה מלכה דכתיב את אוי ואת רקס ואת נור ואת חור וגו' חמשת מלכי מדין (מדבר ל"א): כ"א א"ה בני קטורה. נשציל כבודו של אברהם: (לד) בני יצחק עשו וישראל. מפני כבודו של דוד אמר ישראל ולא יעקב: (לה) בני עשו אליפוז. כדי לקצר ולהשליכו והזכירו לכבוד יצחק: (מא) חמרון ואשבון. ונחומש (נראשית ל"ו) כתיב חמדן נחמלה

ביאור על פי המלבי"ם

(לב) ובְּנֵי קַטּוּרָה פִּילֶגֶשׁ אֲבֵרָהֶם, יִלְדָה אֶת זִמְרֹן, וּמְדִין, וּמְדִין, וַיִּשְׁבַּק, וְשׁוּחַ, וּבְנֵי יִקְשָׁן, שְׁבָא וְדָדָן.
 (לג) ובְּנֵי מְדִין, עֵיפָה, וְעֶפְרַיִם, וְחֲנוּךְ, וְאַבְיָדָע, וְאַלְדָּעָה, כָּל אֵלֶּה בְּנֵי קַטּוּרָה.
 (לד) וַיּוֹלֵד אֲבֵרָהֶם אֶת יִצְחָק, בְּנֵי יִצְחָק, עֵשׂו וְיִשְׂרָאֵל.
 (לה) בְּנֵי עֵשׂו, אֱלִיפֹז, רְעוּאֵל, וַיַּעֲוֹשׁ, וַיַּעֲלָם, וּקְרַח.
 (לו) בְּנֵי אֱלִיפֹז, תִּימָן, וְאוֹמֶר, צָפִי, וְגַעְתָּם, קִנּוֹ, וְתַמְנָע, וְעַמְלָק.
 (לז) בְּנֵי רְעוּאֵל, נַחַת, וְזֶרַח, שְׁמָה, וּמִזָּה.
 (לח) ובְּנֵי שְׁעִיר, לֹטָן, וְשׁוּבָל, וְצַבְעֹן, וְעֵנָה, וְדִישׁוֹן, וְאַצָּר, וְדִישׁוֹן.
 (לט) ובְּנֵי לֹטָן, חָרִי, וְהוּמָם, וְאַחֻזַּת לֹטָן, תַּמְנָע.
 (מ) בְּנֵי שׁוּבָל, עֲלִין, וּמִנַּחַת, וְעֵיבָל, שְׁפִי, וְאוּנָם, וּבְנֵי צַבְעֹן, אִיָּה וְעֵנָה.
 (מא) בְּנֵי עֵנָה, דִישׁוֹן, וּבְנֵי דִישׁוֹן, חֲמָרֹן, וְאַשְׁבֹּן, וַיִּתְּרוֹ, וַיִּכְרְוּ.
 (מב) בְּנֵי אַצָּר, בְּלָהוּן, וְזַעֲזֹן, יַעֲקֹן, בְּנֵי דִישׁוֹן, עוֹיָז, וְאַרְזֹן.

דברי הימים א א

ו

מג וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ־לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל בְּלֶע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנֶהְבָּה: מד וַיָּמָת בְּלֶע וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו יוֹכָב בֶּן־זֶרַח מִבְּצָרָה: מה וַיָּמָת יוֹכָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשֶׁם
מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי: מו וַיָּמָת חוּשֶׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָד בֶּן־בְּדָד הַמִּכְּהָ
אֶת־מִדְיָן בְּשָׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ כְּתִיב עֵוִית עֵוִית: מז וַיָּמָת הֲדָד
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֶלְהָ מִמְּשָׂרְקָה: מח וַיָּמָת שְׁמֶלְהָ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שָׂאוּל מִרְחֻבוֹת הַנֶּגֶר: מט וַיָּמָת שָׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חֲנָן
בֶּן־עֲכָבוֹר: נ וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי
וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בַּת־מִטְרָד בַּת מִי זְהָב: נא וַיָּמָת הֲדָד
וַיְהִיו אֲלוֹפֵי אֲדוֹם אֶלּוֹף תַּמְנֵעַ אֶלּוֹף כְּתִיב עֲלוֹהָ אֶלּוֹף יָתֵת:

רשי"י

לישראל (ל) נצז מלך צאדוס רצי יוסי בן חנינא אומר
בשעה שזה מעמיד מלכים זה מעמיד שופטים זה
מעמיד אלופים זה מעמיד נשיאים אמר רצי
יהושע בן לוי זה העמיד ס' וזה העמיד ס'
ושמעתי וכי לא היה לאדום אלא אלו ס' מלכים

היו חמודים וחמודין כדקיקים ולצסוף מכוערין
כחמור כן דרך החמור בתחילה חמוד ולצסוף נעשה
מכוער והסוס מתחלה מכוער ולצסוף יפה:
(מג) ואֵלֶּה הַמְּלָכִים. מפרש צ"ר א"ר איבו
קודם שלא עמד מלך מישראל (אצל משמך מלך

ביאור על פי המלבי"ם

(מג) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ
אֲדוֹם, לִפְנֵי מֶלֶךְ־לְבָנִי יִשְׂרָאֵל, בְּלֶע
מִרְחֻבוֹת הַנֶּגֶר.

בן בעור וְשֵׁם עִירוֹ דְּנֶהְבָּה.
(מד) וַיָּמָת בְּלֶע, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹכָב בֶּן
זֶרַח מִבְּצָרָה.

(מט) וַיָּמָת שָׂאוּל, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חֲנָן
בֶּן עֲכָבוֹר.

(מה) וַיָּמָת יוֹכָב, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשֶׁם
מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי.

(נ) וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָד,
וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי, וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בַּת
מִטְרָד בַּת מִי זְהָב.

(מו) וַיָּמָת חוּשֶׁם, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָד בֶּן
בְּדָד הַמִּכְּהָ אֶת מִדְיָן בְּשָׂדֵה מוֹאָב, וְשֵׁם
עִירוֹ עֵוִית.

(נא) וַיָּמָת הֲדָד, ואחריו לא היה עוד מלך
לבני אדום, אלא שלטו שם אלופים
בלבד, כל זמן שהיה לישראל מלך [עד
ימי יורם מלך ישראל], וַיְהִיו אֲלוֹפֵי אֲדוֹם,
אלוף תַּמְנֵעַ, אֶלּוֹף עֲלוֹהָ, אֶלּוֹף יָתֵת.

(מז) וַיָּמָת הֲדָד, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֶלְהָ
מִמְּשָׂרְקָה.